

EKKLESIA

Ekklesia Amsterdam

zondag 29 juli 2018

Midzomerdienst

De kaarsen aangestoken

Er is nog zomer en genoeg (Nieuw – Herzberg/Bruijning)

Woord ten geleide

Kinderkring

Het ene geslacht gaat en het andere komt (Verzameld Liedboek 378)

Voorlezing uit het boek Prediker

Uit de woorden van Qohelet-de Verzamelaar,
bijgenaamd Davids zoon, koning van Jeruzalem.

Doe je lippen op een klein kiertje,
beweeg je tong naar je voortanden toe.
Wat er dan uit je mond ontsnapt, dat zuchtje,
dat is wat ik bedoel met 'ijl': zo goed als niets.
Zet een pan water op met omgekeerd deksel.
Zet daar weer een pan op
en daarop een fluitketel.
Wat er dan uit dat keteltje aan lucht ontsnapt,
zó'n klein beetje, dat zuchtje van niks is het:
ijdelheid der ijdelheden.
Een uiterst miezerig flutje.
Een zuchtje van zo goed als niets,
alles is zo'n zuchtje.
Want:
je aftobben en inspannen,
wat blijft ervan over?
Mensen worden geboren en gaan dood,
generatie na generatie,
en onverschillig draait de aarde door.

De zon komt maar op en gaat maar onder
en de wind waait alle kanten uit.
Al het water stroomt naar de zee
en nooit wordt de zee vol,
boven in de bergen begint het steeds maar weer
opnieuw te stromen.
Van alle woorden word je doodmoe,
er wordt te veel gezegd
zonder dat iemand weet wat hij zegt.
Alles altijd maar willen zien, en alles horen,
dat is voor onze ogen en oren ook nooit genoeg.
En intussen gaat alles toch wel zoals het gaat
en doen mensen wat ze doen
en is er niets nieuw onder de zon.
Als iemand roept: 'Nieuw, nog beter!'
dan blijkt het allang te bestaan.
Alles wat er gebeurt, is al eens gebeurd.
We hebben niet onthouden wat de mensen voor ons deden, wie ze waren,
en zo zal het ons ook vergaan, evenals de mensen na ons:
er wordt niemand onthouden.

Theognis, een Griekse denker,
heeft gezegd dat altijd je goed op je tellen moet passen,
behoedzaam moet omspringen met je geld en goed,
want, zei hij, je gooit je geld toch ook niet in het water.
Ik, Qohelet, houd het hierop:

Strooi je brood uit over het water,
het kan lang duren, maar het komt bij je terug.
Deel uit wat je hebt, want je kunt je met bezit niet indekken
tegen het kwaad dat geschieden kan.
Als wolken zich vullen, gaat het regenen.
En waar een boom valt, naar het zuiden of naar het noorden,
de plaats waar hij valt, daar ligt-ie.
Met alleen maar naar de wolken en de wind kijken
haal je geen oogst binnen.
Je wéét niks:
hoe een kind begint te ademen als het uit de moederschoot komt,
weet je evenmin als wat God doet en laat.
Doe nu maar gewoon wat je doen moet,
's morgens, 's middags, 's avonds.
Of het wat uithaalt, weet je niet,
wat goed is en wat niet
of dat het niets uitmaakt,

dat weet je niet.

Maar wat ik wel weet, is dit:

Zoet is het licht
en goed is het voor de ogen de zon te zien.
Als je lang leeft, vele jaren,
verheug je dan in alles
want er komen ook dagen van duisternis,
meer dan één.
Zo betrekkelijk is alles, een zuchtje.

Muzikaal intermezzo

Geniet dus van het leven van jongs af aan.
Verheug je, jongen, meisje, in je jonge jaren.
Sla met je leven de goede richting in
en hou je ogen goed open,
God zelf zal je de rechte weg wijzen.
Geef het verdriet en het kwaad nooit het laatste woord.
Je jeugd is als de ochtend: zomaar voorbij.
De tijd komt dat de hoeders van het huis sidderen
en de krachtige mannen zich krommen.
Van de maalsters blijven er maar een paar over
en zij die door de luiken zien, verduisteren.
De beide deuren naar buiten sluiten zich
en de stem van de molen wordt gedempt,
wordt zo hoog als die van een vogel,
de zangeresjes duiken schuw ineem.
Je wordt beducht voor de hoogte,
bang om alleen over straat te gaan,
de amandelboom geeft zijn witte bloesem,
de sprinkhaan wordt een last
en de kapperbes begeeft het.
Zo is de mens op weg naar huis,
het onbekende land, de verborgen tijd,
en op straat gaan de weeklagers rond.

Dan is het zilveren koord ontknoopt
en verbroken de gouden bol,
verbrijzeld de kruik bij de fontein
en verbroken het rad bij de put.
Het stof keert terug tot de aarde
zoals het ooit ook was
en de levensadem keert terug

tot God die haar gaf.
Zo betrekkelijk is alles, zegt Qohelet,
een zucht.

Damp, schaduwen, leegte (VL 926)

Toespraak

Alex van Ligten

Tijd van vloek en tijd van zegen (VL 795)

Intermezzo

mededelingen en collecte

Dienst van de tafel

Hier begint de dienst van de tafel,
viering van eucharistie,
ritueel van solidariteit:
laat ons bidden.

Als het geen droom, geen leugen is
wat ons gezegd is,
dat er goed land zal zijn.
Een stad van bomen als een tuin
met woningen voor iedereen,
geef ons dan daar te komen.

En zet voor ons een tafel neer
en geef ons brood
dat als een lichaam voedt.

Gezegend zijt Gij, levende God (VL 670)

Moge het delen (Nieuw – Oomen)

Brood en wijn

Er is naast wijn ook een witte beker met druivensap bij de uitdelers links van het koor

En todo amar y servir (Nieuw – Taizé)

De boom is de aarde dankbaar (VL 780)

Voorbeden

Onze Vader (Nieuw – Taizé)

Zegen

Uit staat en stand (VL 759)